

Олга Грейг

„ОКУЛТНИТЕ“ ОТДЕЛИ НА КГБ И ЦРУ

*С какво за се занимавали
екстрасенсите и маговете*

„Окултните“ отдели на КГБ и ЦРУ

С какво са се занимавали екстрасенсите и маговете

Автор: Олга Грейг

Преводач: Рада Митова

Издателство „Паритет“, София

256 стр.

Второ, преработено издание. Първото издание е под заглавие „Екстрасенси и магове в спецслужбите по света“.

На разположение на специалните служби са работилници за фалшифициране на документи. В тях работят специалисти по криптиране и дешифриране на текстове; архивари; организатори на тайни срещи; професионалисти в сферата на сплашването и вербуването. Сред тях има медиуми, хипнотизатори и екстрасенси – хора, чиято дейност почти винаги остава зад най-здравото заключените ключалки на политическата тайна. Всички разузнавателни служби в света изучават задълбочено тази дейност: британското разузнаване и ЦРУ са разсекретили редица доклади, а в СССР лабораториите са създадени в самото начало на съветската власт по заповед на Сталин.

Екстрасензорното възприятие е свръхчувствителността и способността на човек да насочва енергията си към даден обект, за да получи конкретен отговор. В областта на екстрасензорното възприятие няма нищо дяволско, нечестиво и магическо. Тази книга е за телепатията и психическия шпионаж, за някои релани изследвания и приложения на парапсихологията, за разработки и експерименти, които изглеждат мистични, но които действително съществуват!

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена в каквато и да е форма без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-580-4

ТАЙНАТА НАУКА В СЕКРЕТНИТЕ ИНСТИТУТИ И ЛАБОРАТОРИИ

Истинският учен е длъжен да си дава сметка колко е ограничен светът, когато е затворен в рамките на тясната специализация. Тогава той може да борави с аргументи само въз основа на данните за състоянието на съвременната наука, които са му познати, но не бива да твърди, че *нещо е невъзможно, защото няма как да стане*. Дори само поради това, че не е работил в даденото направление и не е проучвал фактите, той не може да гарантира, че е запознат с информацията за най-новите теоретични и практически изследвания и че има достъп до цялата конфиденциална информация. Освен това много често се оказва, че един блестящ специалист в определена област е пълен профан в друга, сродна област. Един от древните мъдреци – Августин Блажени – е казал: *Чудесата не противоречат на законите на природата, те противоречат само на нашите представи за тези закони...* В светлината на тази мъдрост човек разбира, че на съвременните учени мъже, които се занимават с фундаментална наука, не им достига онзи свободен дух на познанието, който е характерен за учените и мислителите от миналите векове. „Мисля, че с тази фраза трябва да се съобразява и съвременната наука“, убеден е президентът на Международната академия за развитие на човека професор В. М. Бронников. Разсъждавайки, например, за съществуването на паранормални явления и за научното им обяснение, професорът казва:

– Засега не можем да обясним това, но имаме работа с природни закони, които още не познаваме, те обаче действат. Преди 120 години точно така са стояли нещата и с електричеството. Тогава опитите с електричество са били показвани пред публика като фокуси. Сипели се искри и лампичките се

запалвали. Никой не можел да разбере как става това. Но минават буквално двайсет, трийсет години и се появява теорията за електромагнетизма и тогава всички разпокъсани явления се подреждат в единна система. Днес никой не се учудва на светещата в дома му лампа. Мисля, че същото ще се случи и с екстрасензориката.

Вячеслав Михайлович Бронников се самоопределя като основоположник на *космопсихобиологията* – наука, която дава възможност да се обединят постиженията в областта на естествените и точните науки и знанията за свръхсъзнанието на човека в единна система от закономерности. Тази наука обяснява смисъла на човешкото съществуване в материалното и енергийното пространство, еволюцията на човека, фините материални същности в Слънчевата система като цяло, дава възможност да вникнем поновому в историята и да възстановим нейния ход, да създадем картината на бъдещи събития и да възприемаме обективно съвременната реалност. Новите човешки качества водят и до възникването на нова наука – убедени са, и то с основание, представителите на школата на Бронников, опитвайки се да установят наличието на тези нови качества у човека.

В научноизследователските програми на професор Бронников, които са изложени подробно в интернет, особено привлича вниманието курсът по „География на фино-материалния свят“ (класификация на разумните морфологични плазмени обекти на Земята с природен, исторически, социален и техногенен произход), а също и това, че заедно със свои колеги той създава в град Феодосия на Кримския полуостров необичаен комплекс от музеи на езотеричните знания за човека, природата и Космоса. Впрочем тук само ще добавя, че днес благодатният Крим е притегателно място за всевъзможни контактьори, лечители с космическа енергия, астрални оракули, че дори и „котко-терапевти“, които изцеляват с помощта на котки.

Що се отнася до науката, определяна като космопсихобиология, а и подобните на нея, то би ни се искало тази свръх-

модерна наука, както и нейният опонент – фундаменталната наука, да не се превърнат в своеобразна религия с присъщите ѝ специфичен език и „сакрални знания“, недостъпни за непосветените в тази област. За да не продължава и занапред да се задълбочава разделението между наука за всички, чиито закони се прилагат в областта на военнопromишления комплекс, промишлеността и селското стопанство, и наука само за посветени избраници, които творят чудеса, създавайки непозната мощ на държавата, но и които заблуждават останалите граждани и ги правят на глупаци.

Впрочем тайната наука може без особени затруднения да се развива и с помощта на официални учреждения, на които се възлагат отделни поръчки, а след това резултатите се обобщават. Така се правеше и по-рано, например в годините, когато се строеше социализъм. При това всеки участник в този процес, изпълнявайки възложената му задача, нямаше понятие, дори и през ум не можеше да му мине какви са обобщените резултати, които след това отиваха в интересувашата се от тях структура. Най-вероятно подобна схема са използвали спецслужбите в СССР, в това число и КГБ. Тук трябва да кажем, че в рамките на спецслужбите е имало (има ги и сега) засекретени институти, лаборатории и други обекти с научно-техническо предназначение.

В началото на 90-те години на ХХ век по време на разпадането на Съветския съюз, когато Комитетът за държавна сигурност уж беше разпуснат и някои негови сътрудници пишеха рапорти с молба да бъдат освободени „от идеологически съображения заради невъзможност да сътрудничат с престъпната власт“, по страната премина вълна от разкрития, свързани със специфични чекистки тайни. Тогава за пръв път започнаха да пишат за секретни разработки на Комитета за държавна сигурност.

Така например се появи информация, че КГБ на СССР разполага с цяла мрежа от научни институти, които се занима-

ват с научно прогнозиране във всички важни области от живота на държавата.

Споменава се, например, Научноизследователският институт за информационни системи под ръководството на Владимир Павлович Кравченко. През 1991 година успяват да прикрият Научноизследователския институт за информационни системи на външното разузнаване на Първо главно управление на КГБ. Въз основа на разработките му В. П. Кравченко създава частна фирма – Закрито акционерно дружество *НИТКОН*, което започва да предоставя интересни, но нееднозначни услуги в областта на бизнеса като *предсказване на вероятното бъдеще*. В работата на *НИТКОН* се включват и бивши служители на института, сред които са В. И. Крилов и К. А. Крилов, за когото незасекретени източници твърдят, че е системен инженер-футуролог, изповядващ зороастризм (древна традиционна религия на поклонниците на Ахура Мазда (Мъдър Бог). Основана е от пророк Заратустра в земите на в средноазиатските земи на ираноарийците).

По информация на историка на специалните служби в Русия Максим Калашников през 1994-1996 година *НИТКОН* помогнала „да бъде избран“ Елцин, но след това фирмата е „зарязана на произвола на съдбата“ от Коржаков, който по това време оглавява Службата за охрана на президента. Възможно е Коржаков да е бил убеден, че може да замени цял институт с един единствен свой човек – генерал Георгий Георгиевич Рогозин, когото придворните на Елцин наричат „главния кремълски магьосник“. За тази уникална личност си струва да поговорим отделно. Интересен е фактът, че ръководителят на *НИТКОН* споделя информация за част от постиженията на Националния институт за интелектуална собственост в годините на неговия разцвет по време на съветската власт. Именно на този институт Юрий Андропов възлага отговорната секретна задача да разработи информационна система за ранно предупреждение при евентуален ракетно-ядрен удар от страна на американците. Владимир Кравченко посочва, че разработената

в института система не само е успяла да предвиди американската операция „Пустинна буря“ срещу Ирак, но е изчислила и времето на нейното начало с точност до няколко часа. Впрочем днес някогашният институт е дружество с ограничена отговорност „Алфа – Нови информационни технологии – Конверсия“ (*Алфа-НИТКОН*), а самият Кравченко оглавява управителния съвет. За своята „рожба“ Владимир Павлович казва следното: „Нашият институт и до ден днешен си остава уникална структура, извор за научната мисъл и хранилище на огромни възможности. В съветско време, по изречение на нашите служители, „това беше най-съвършената структура“, в която специалисти от най-висша класа, професионалисти в пълния смисъл на тази дума, създаваха уникални системи, които нямат аналог в света“.

Интересна сензация на времето предизвика информацията, че в рамките на КГБ функционира секретна комисия от експерти, които имат за задача да разработят план от мерки в случай, че пришълци от Космоса нападнат нашата планета. И това изобщо не е шега. Всеки е наясно, че никой няма да кара сериозни хора да се отклоняват от пряката си работа и да ги натоварва с някаква несъмнена глупост, ако ръководството на страната и на КГБ не е имало наистина основания да смята, че тези космически пришълци са реалност. Тук е мястото да споменем документалния филм „Секретните файлове на КГБ за НЛО“, който се основава на непубликувани по-рано достоверни документи от архивите на КГБ. В него са използвани и секретни документи на американски военни научноизследователски институти. Аз лично нямам съмнение, че такава комисията в рамките на някакво секретно управление действително е съществувала, дори нещо повече – надали цялата тази дейност се е изпарила някъде. Възможно е днес такова управление да функционира като едно от подразделенията на ФСБ или като отделно секретно ведомство от „хора в черно“.

Разбира се, едва ли чекистският Национален изследователски институт за интелектуална собственост (НИИС), който

по-късно се превръща в чекисткия *НИТКОН*, има отношение към разработването на планове за защита при нападение от Космоса.

Съществували са, естествено, и съвсем различни научни институти и лаборатории – за изследване на различни отрови, за разработване на подслушвателна апаратура и други свръх-модерни технически средства за шпионаж и диверсии. Но сред тези секретни структури на КГБ без съмнение е имало свръх-специализирани, изключително секретни, които са се занимавали с тайна наука.

Техни човеконенавистни програми са експериментирани изключително успешно. Например въздействието върху разума на членовете на т. нар. „Бяло братство“ в Русия е било толкова мощно, че хората продавали домовете си, вилите и колите си, дори дрехите си и връчвали парите на „братството“, превръщайки се в абсолютни бедняци, зависими изцяло от своите коварни „благодетели“. В резултат на моралното и физическо изтощение все по-често сред тях започнали да се проявяват случаи на тежки заболявания. По-късно следствието установява, че режимът в „братството“ е наподобявал режима в трудовите лагери с тази разлика, че в лагерите престъпниците имат време за сън, докато сектантите – не. Всички членове на сектата били натикани в една непреодолима рамка от желязна дисциплина и подчинение на ръководството без право на имущество, нито на собствено мнение. Освен това в сектата се пропагандирало доносничеството; сектантите били разпределени на групи по пет човека и ежедневно всеки е бил длъжен да пише донос за останалите четирима. Същевременно членовете на сектата водели полугладно съществуване, докато техните „светци“ Кривоногов и Цвигун издавали многомилionни печатни реклами, пътувайки на воля включително и в чужбина.

Широко известни са думите на бащата на сциентологията (секта, забранена в много страни в света; през 2009 година Франция дори предприема законодателни мерки, за да не я

допуска на своя територия) Роналд Хъбард (1911-1986): „Ако искаш да станеш богат, измисли си собствена религия“.

Методът за подчиняване на масите чрез зомбиране е особено очевиден в дейността на широко известната секта „Аум Шинрикьо“ (Върховната истина на Аум), при която се използва директно екстрасензорно въздействие върху психиката на хората. Тази тоталитарна секта възниква в Япония около 1980 година и само след няколко години вече наброява 35 000 души. Тези хиляди хора зарязват семействата си, за да се подчинят на властта на „божествения“ Шоко Асахара, чието истинско име е Чидзую Мацумото. *В годините, в които Съветският съюз се разпада, сектата „Аум Шинрикьо“ се промъква и в Русия, където пуска пипала и бързо въвлича в редиците си хиляди хора, които вече не са под властта на социализма, но все още не са се насочили към православието. Те едва ли са могли да се досетят за техническите методи, които техните „пророци“ и „светци“ с дръпнати очи експериментират върху тях. Зомбиращите методи на аумовците бяха оповестени в печата от научния сътрудник на Международната академия на енергоинформационните науки ясновидката Марина Михайловна Сугрובה. „На една от презентациите на „Аум Шинрикьо“ в голяма зала на московски кинотеатър се бяха събрали много хора. Изказванията на активистите на сектата не бяха интересни, но затова пък стимулиращите дейността им около десетина индивида с мощни сензитивни способности правеха незаличимо впечатление. Тези хора, обединени от единна воля и цел, принуждаваха със своите мислени послания стотици хора до samozабрава да попиват цялата тази глупост, която им поднасяха от сцената. По време на екстрасензорната обработка се случи нещо особено характерно. Около двацетина минути след началото на лекцията в залата нахлу група явно подпийнали младежи, които започнаха да вдигат шум, да закачат публиката и изобицо да беснеят, както си знаят. На аумовските специалисти им бяха достатъчни само две минути, за да успокоят чрез мислени*

внушения разпасаните младежи и да ги превърнат във внимателни слушатели.

Мен като специалист по премахване на екстрасензорни въздействия изключително много ме заинтересуваха прилаганите там методи за управление на човешкото поведение и, възползвайки се от любезната покана на един от организаторите, след няколко дни посетих отново учебния им център. При това, получавайки предварителното му съгласие, не отидох сама, а заедно с дъщеря ми, която тогава беше на годинка и половина, защото просто нямаше на кого да я оставя. Занятията се водеха в зала, в която нямаше абсолютно нищо – никакви мебели освен една ниска масичка с телевизор на нея и видеоапаратура. И още: двама преподаватели със славянска външност, единият – водещ, другият – за всеки случай.

Съсредоточените слушатели седяха в йогийска поза лотос на застлания с мокет под. Звучеше с почти сливащи се звуци медитативна музика и се чуваше проникновеният глас на водещия. С една дума, абсолютна идилия... И в този момент на дъщеря ми ѝ хрумна, че на такъв голям, топъл и чист под никак няма да е зле и да се потъркаля. И детето започна да се държи в съответствие с възрастта си, което, естествено, привлече общото внимание. Незабавно се включи „застраховачият гуру“ и сензорно подтисна активността на дъщеря ми. Детето стана вяло, очевидно му стана лошо, на лицето му се изписа уплаха. Коя нормална майка би понесла това? И аз мигновено спрях въздействието с рязка ментална забрана почти като удар. Служителят пребледня, стана и излезе от залата. Дъщеря ми веднага дойде на себе си и отново стана жизнена. Само след минута „охраняващият“ се върна на мястото си, а зад мен седна японец на средна възраст в бяло кимоно. И започна обработка от две точки: единият ме гледаше право в очите, а другият дълбаеше като свредел тила ми... Но някак си не е прието човек „да воюва“ със стопаните, когато им е на гости, макар че можех да им дам екстрасензорен отпор. Но това означаваше

да подложа на риск дъщеря си, така че се наложи да си тръгна... Вече на самия изход на сградата ме догони същият японец в бялото кимоно и на приличен руски език започна да ме убеждава, без да си поема дъх, че вървя „по път на черни сили“ и че няма да намеря никъде другаде спасение освен тук. Тъй да се каже, единствено под мъдрото ръководство на аумовци имам шанс да постигна духовно съвършенство – иначе край с мен. Всичко това беше изречено без капчица притеснение право в очите на човек, изповядващ православната вяра, при това в неговата собствена родина! Наистина безгранична наглост. За съжаление, подобен метод на зомбиране действа изключително ефективно...“

Както е известно, сектата „Аум Шинрикьо“, помагайки на своите съграждани да достигнат духовно съвършенство, организира терористичната атака в японското метро, в резултат на която бяха засегнати 5000 души, а 12 починаха. Тогава – на 20 март 1995 година – 10 терористи, разпределяйки се по двойки, разпръснали във въздуха шест контейнера с отровния газ зарин. До ден днешен тази атака с газ в японското метро си остава най-мащабният терористичен акт от този род. Съдът предявил на Шоко Асахара, ръководителя на „Аум Шинрикьо“, обвинения за извършени повече от десет престъпни деяния. От февруари 2000 година под полицейски надзор и под контрола на спецслужбите на Япония са 88 структури на сектата, намиращи се на територията на страната. Спецслужбите са на мнение, че е необходим контрол на дейността на тази екстремистка секта, която сега се нарича „Алеф“, за да се предотврати опасността последователите ѝ да извършат нови терористични актове. Членовете на сектата, по мнението на японските спецслужби, все още са готови да изпълнят всяка заповед на лъжепророка и няма да се спрат да организират масови терористични атаки.

Възможно ли е обаче човек, който не познава технологиите, разработени в потайни специални служби, да създаде толкова

мащабно движение? Може ли такава масова секта да се разраства без тайния надзор на внедрени в нея сътрудници на спецслужбите? Без никакво съмнение – не... Така че дейността на японския „пророк“ и на територията на Русия явно е устройвала японските секретни служби. Пък и нима разследването и съдебният процес разкриха пред Следственото управление за обществена сигурност и пред Комисията по въпросите на обществената сигурност или пред обществеността на Япония някакви дълбоко законспирирани тайни на тази тоталитарна организация?

Впрочем понякога средствата за масово осведомяване посочват и изцяло позитивни примери за работата на секретни научноизследователски институти в полза на обществото. В случая най-често се дават за пример разработки в областта на психологията и микробиологията.

Обществеността научава за закрити за широката публика институти, когато информация за тях се промъква в печата във връзка с някакво разобличение или разследване, т.е. практически случайно. Така например хората си спомниха за секретната лаборатория на САЩ в Лос Аламос, когато оттам изчезнаха два хард диска с информация за секретни ядрени изследвания.

По подобен начин обществото научи и за секретния институт в Ленинград за свръхчисти субстанции за масово унищожение, за който се писа много след трагичния щурм на сградата на Театралния център на „Дубровка“ в Москва, който беше завзет от бандити-терористи. Тогава от газа, който беше използван от специалното подразделение „Алфа“ по време на щурма, загинаха много хора. Дълго време по вестниците се водеха спорове за това точно какъв газ са използвали спецслужбите – дали инкапаситан или някакъв друг, все още неизвестен и не прилаган дотогава газ. Много се писа, че спецслужбите са разпръснали свръхнов газ, създаден на базата на предизвикващото халюцинации психотомиметично силно действащо отровно вещество фенциклидин (SN), разработено

през 50-е години в САЩ и предадено от американските спецслужби на техните руски колеги. Тогава докторът на химическите науки екологът Лев Фьодоров заяви пред журналистите: „Това беше инкапаситан – газ, който временно вади човешкия организъм от строя. Няма други варианти: това е единственият газ, който е на въоръжение както на нашите спецслужби, така и на армията на САЩ.“

„През 1925 година Съветският съюз подписва конвенцията, която забранява употребата на химическо оръжие и натрупването на бактериологично (биологично) и токсично оръжие. Въпреки това още същата година съветските спецслужби пристъпват към разработването на такива видове оръжие. Инкапаситанът се оказва в списъка на неподлежащите на забрана от тази конвенция химически вещества, затова винаги е бил на въоръжение на руската армия“ – признава Л. Фьодоров. Пак той разказва, че въз основа на разработките на секретния институт в Ленинград в началото на 70-те години се създават белтъци, свързани с пептидни връзки, с които може да се въздейства на човешкия мозък, и че в института дълго време са съхранявали инкапаситан. В интервюто си Лев Александрович заявява буквално следното:

– В този институт се разработваше оръжие за масово унищожение. Под неговото въздействие човек заспива – съзнанието му се изключва напълно. Той още е жив, но функциите на мозъка му „отмират“ максимум за денонощие. Колко време човекът ще остане в такова състояние, зависи от организма му. В случая това е индивидуално. Дълго време не успяваха да се научат как точно да прилагат това оръжие. Трябваше да се разработи генератор, с чиято помощ да се изхвърля газът в атмосферата и да се разпределя равномерно. Съществуваше цяла секретна промишлена система за производство на аерозолни генератори... Първите опити за разпръскване на газове бяха осъществени в Москва през 80-те години. В столичното метро чрез вентилационната му система се разпространяваха безвредни бактерии. След това започнаха да правят опитите

в Новосибирск, където специално за целта построиха метро... Опасявам се, че смъртта на заложниците ще тежи на съвестта на военните токсиколози, които не са съумели прецизно да разработят програмата за шурма“.

От друг разобличителен материал става известно за съществуването на секретен институт, който работи по идентична програма за създаване на оръжие за масово унищожение само че с други ингредиенти, и който се намира в чужда държава – в Израел.

Когато настъпва времето, което го устройва, израелското разузнаване съобщава на свой доверен журналист тази четиридесетгодишна „тайна“. Така през 2008 година в еврейските информационни сайтове се появява „сензационната“ информация, че двойният агент с агентурното име Шомрони (Самарянин), „внедрен от Съветския съюз през 1972 година във висшите ешелони на израелската власт“, е издал на израелското разузнаване заместник-директора на секретния институт по биология микробиолога Маркус Клинберг, който повече от двайсет години работи за съветското КГБ, предоставяйки на Москва информация за програмите на Израел за химически и биологични оръжия. Микробиологът Клинберг е арестуван, излежава 15 години затвор и излиза на свобода малко преди да бъдат разсекретени подробностите по неговото дело.

Оказва се, че внедреният Шомрони, както и всички завръщащи се в родината си, е бил подложен на проверка от израелското контраразузнаване ШАБАХ (*Службата за сигурност на Израел*), пред което признава, че е изпратен от КГБ. Шомрони посочва, че ще му помагат двама млади съветски разузнавачи, „единият от които, според интернет източници, е Шабтай Калманович, който става генерален мениджър на женския баскетболен отбор „Спартак“ на Московска област“. ШАБАХ превръща Шомрони в двоен агент и така парите, които той получава от КГБ, отиват в бюджета на израелското разузнаване. Както съобщава един бивш сътрудник на ШАБАХ пред *IzRus*, Самарянинът бил вербуван от военното контра-

разузнаване още по времето на неговата срочна военна служба в съветската армия и контраразузнаването насочва изпращането му в Израел заедно с други двама млади агенти, единият от които е известният руско-еврейски бизнесмен Шабтай Калманович. Загадъчният Шомрони, „чието истинско име и до ден днешен не се обявява“, но което за познавачите в тази област изобщо не е загадка, работи в полза на Израел до времето на разпадането на Съветския съюз. Споменавайки руския бизнесмен, специалните служби на Израел, изглежда, тайно са се надявали, че чрез него в крайна сметка в руския печат ще се прослави името и на техния „свръхсекретен разузнавач“... Докато пишех тази книга, се разбра, че на 2 ноември 2009 година бизнесменът, меценат и собственик на женския баскетболен отбор „Спартак“ Шабтай Калманович е убит в Москва. Убийците прострелват колата му, както е спряла през деня на едно кръстовище, с близо 20 куршума. От незасекретени източници става ясно, че по данни на правоохранителните органи Калманович е бил генерален директор на отвореното акционерно дружество Търговско-изложбен комплекс „Тишинка“ (бившия Тишински пазар), както и собственик на стоковата борса в Шчолково близо до Москва; владеел е също и аптечна мрежа и аптечни пунктове. Освен това е бил един от най-ловките мениджъри в света, когато организира гастролни такива световни попзвезди, като Майкъл Джексън, Лайза Минели, Том Джоунс. В началото на 80-те години Калманович е считан за един от най-богатите хора в Израел, където живее семейството му, там са погребани и родителите му. През 1988 година го обвиняват в разузнавателна дейност против Израел в полза на СССР и Калманович е осъден на 9 години затвор, от който излиза предсрочно.

Що се отнася до Клинберг, който е предаден от израелската „къртица“, то в момента на ареста му той е един от водещите специалисти на Израел в разработването на биологично оръжие и заместник-директор на свръхсекретния институт в Нес Цион.